Выходить у Львовѣ що дня (кромѣ недѣль и гр. кат. святъ) о 5-ой годинѣ по полудни.

Администрація и Експедиція подъ ч. 8 улицѣ Чарнецкого.

Редакція подъ ч. 4 Улицѣ св. Антонього.

Письма приймають ся лишь франкованѣ.

Рекламаціи неопечатанѣ вôльнѣ вôдъ порта. Рукописи не звертають ся.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Ґазеты Львôвскои".

Предплата у Львовѣ въ Администраціи „Газеты Львôвскои" и въ ц. к. Староствахъ на провинціи:
на цѣлый рôкъ 2 зр. 40 к.
на пôвъ року . 1 зр. 20 к.
на чверть року . 60 к.
мѣсячно . . . . 20 к.
Поодиноке число 1 кр.

Зъ почтовою пересылкою:
на цѣлый рôкъ 5 зр. 40 к.
на пôвъ року 2 зр. 70 к.
на чверть року 1 зр. 35 к.
мѣсячно . . . . . 45 к.
Поодиноке число 3 кр.

Ч. 9. Субота 12 (24) Сѣчня 1891. **Рôкъ I.**

Ще про зборы „Народнои Рады".

II.

Пôсля здорового хлопского розуму, здавало бы ся, що по проголошеню програмы и заявленю гр. Намѣстника въ соймѣ; на зборахъ народовцѣвъ не буде бесѣды про нищо инше, якъ про те, якими стежками дôйти до тои цѣли, щобы слово стало дѣломъ, плянъ перемѣнився въ будôвлю, програма увôйшла въ житье цѣлого народу. Тогди була бы консеквенція въ розвитку нового напряму, була бы звязь межи однымъ а другимъ фактомъ, задатокъ щирости въ прямованю по новообранôй дорозѣ. Але у насъ не такъ. У насъ, або говорить ся таке: „Правительство выкликало нову ситуацію, найже ѥѣ переводить. Русины ждуть"; („Дѣло" ч. 274) або робить ся *salto mortale* и ставляѥ постуляты, домагаючи ся переевороту цѣлого законного порядку въ Державѣ.

По правдѣ сказавши, тѣ права, котрѣ маѥмо въ Галичинѣ, якъ на теперь, зовсѣмъ достаточнѣ для нашого культурного и економичного розвитку. Якъ бы мы не лѣновались, не марновали силъ на партійнѣ и національнѣ сварнѣ, але тѣ права выкорыстали самѣ, не спускаючись на Правительство, то де бы мы вже були на дорозѣ поступу? Ѥсли бы половину того мали Поляки або и Русины за кордономъ, они певне бы насъ вже перегонили були давно въ своѣмъ народнôмъ розвитку.

Але припустѣмъ що намъ ще треба бôльше правъ, и що мы доси не маѥмо того, чимъ хоснують ся другѣ народы въ Австрійскôй Державѣ. Ктоже тутъ виненъ? Певне що не Правительство и не Поляки. Въ 1848 роцѣ мы мали выкладовый языкъ на университетѣ Львôвскôмъ, та щожь зъ того, коли не було кому по руски учити. То лише оденъ доказъ нашои идоленціи и низкого уровня суспôльного, а такихъ доказôвъ можнабы найти бôльше, навѣть ще теперь.

Отъ-же не жадаймо того, зъ чимъ бы мы може не знали що зробити, щобы при нашôмъ лѣнивствѣ, могло намъ не корысть а шкоду принести. Кто бôльше вкусить якъ може повкнути, той певне вдавить ся.

Широкій и глубокій просторъ нашихъ потребъ занявъ п. Романчукъ своими постулятами, такъ широкій, що ажь сягнувъ тамъ, де ѥму не треба, де ѥму не можна було сягати. Вѣдай ходило ѥму о те, щобы никто не перелицитовавъ ѥго въ щедрости для народа. А всѣмъ хотѣвъ угодити *ob captandam benevolentiam*, радикаламъ и москволюбамъ, безвызнанôвцямъ и священникамъ, такъ, щобы не було кривды нѣкому. Въ той щедротѣ своѣй забувъ навѣть про интересъ своеи партіи, поставивъ бо и такѣ дезидераты, котрѣ тому интересови и напрямови проголошенои програмы булибы прямо противнѣ.

Въ подробности всѣхъ жаданъ п. Романчука запускатись не будемо, тоѥ бо завело бы насъ за далеко; впрочôмъ денекотрѣ постуляты були вже предметомъ обрадъ, и ще не разъ доведе ся про нихъ говорити. На теперь най выстане загальне омовленье постулятовои тактики и пôднесенье мимоходомъ того, що важнѣйше.

Всѣ жаданя п. Романчука можна роздѣлити на двѣ групы. До однои належать такѣ справы, котрѣ вже були пôднесенѣ, обговоренѣ и котрѣ суть уже на дорозѣ полагодженя. До другои же належать рѣчи, про котрѣ, яко намъ шкôднѣ або неможливѣ до переведеня, поважно бесѣдовати трудно.

Перша категорія жаданъ, именно: що до языка въ урядахъ, що до справъ шкôльныхъ и т. п. для полагодженя свого потребуѥ часу, постепенности, внутренного розвитку нашои народности и полїтичного захованя ся такъ представителѣвъ народныхъ якъ и цѣлои рускои суспôльности. Правительство туть готове, права готовѣ, — але чи мы вже готовѣ? Одже стараймо ся бути готовѣ а трудностей не буде.

Друга категорія постулятôвъ п. Р. обôймаѥ рѣчи або намъ шкôднѣ, або выходячѣ по за границѣ можливости, або новому напрямови нашому не вôдповѣднѣ. На оденъ зъ такихъ постулятôвъ въ справахъ церковныхъ мы вже указали въ 2 числѣ оказовôмъ нашои часописи; теперь пригляньмо ся другимъ. Хиба не може бути нашимъ жаданьемъ и добре понятымъ интересомъ, щобы межи нами а Поляками возникала чимъ разъ бôльша пропасть, щобы дѣти однои родинной землѣ не жили на нѣй въ згодѣ, не привыкали до себе, не шановали ся взаимно. А до того-бы прійшло, ѥсли-бы н. пр. §. 19 основныхъ законôвъ державныхъ бувъ переведеный зъ такою стислостею, якъ того домагаѥ ся Всеч. постулянтъ. Не запускаючись въ оцѣнку того юриздичного пытаня, чи сила Закону краевого зъ 22 червця 1867 р. черезъ наведеный §. 19 основныхъ законôвъ пôдлягаѥ сумнѣвови, пôднести треба, що сей постулятъ:

а) не стремить до розвитку народности и языка нашого, але лишь до роздѣлу двохъ племенъ на два таборы, позбавлюючи каждый тыхъ корыстей, якѣ зъ взаимного знаня своихъ языкôвъ можуть мати;

б) переведенье того постуляту потягло-бы за собою таке, що меншôсть польска або руска, не училабъ ся свого языка, але языка бôльшости, а зъ фінансовыхъ взглядôвъ, годѣ-бы було для тои меншости закладати осôбну школу.

Або тоѥ жаданье: „щобы урядники и учителѣ Русины противъ своеи волѣ не були переношенѣ въ захôдну Галичину, а тѣ що тамъ вже суть, щобы могли вернути". Правда, що въ захôднôй части краю суть Русины, але

ПАНЪ НАЧАЛЬНИКЪ.

Образокъ зъ житя.

(Конець).

И що ôнъ тамъ въ тôй хвили робить? Напевно сидить теперь въ пасѣцѣ, зъ ситцемъ на головѣ, прибраный въ свôй бѣлый щоденный халатъ, збираѥ роѣ, шукаѥ матокъ, и анѣ гадаѥ, що за хвилю стане передъ нимъ „Фіялокъ" жандармъ, та скаже: „Ну батюшка и т. д."

Тфу! се прикра, се дуже прикра хвиля. Але щожь порадити на тоѥ? Рація стану того вымагаѥ. Держава прецѣнь цѣла не може рововодитись надъ долею одиницѣ.

Чоловѣкъ зъ чистою совѣстію легко запануѥ надъ собою; такъ и сей розумный представитель власти, выповнивши прикрый обовязокъ стану, поконавъ легко природну слабôсть человѣчого серця. Одданый цѣлый иншимъ справамъ свого урядованя, не мôгъ мыслити о сей першôй, за хвилю и забувъ о нѣй цѣлковито.

Тымчасомъ година миняла за годиною. Рухъ въ бюрѣ зменшавъ ся чимъ близше полудня, и що разъ робило ся тихше.

Веселе сонце пôдлѣзши на небо высоко, добралось въ конець до самои чуприны Начальника, а осмѣлившись, стало ѥѣ чухрати на всѣ боки, та забытковатись надъ нею.

Оной! Начальнику, якій же ты сивый, якій же ты старый дѣдъ! посмѣхоалось сонце: Чуешь, небоже, ты вже старый, ты вмрешь недовго, Начальнику!

„Ухъ Господи какъ жарко!" ино що не сказавъНачальникъ, але вчасъ повстримавъ ся та писавъ дальше, писавъ мачкомъ дрôбненькимъ.

Наразъ, мовбы звѣстка пожару, довгій, проникаючій, жалôбный гомôнъ великого звона, роздеръ повѣтре.

— „Что ето?" спытавъ живо Начальникъ.

— „Отця Николая вывозять", звучала глуха вôдповѣдь.

Голосъ звону роздавъ ся зновъ перейма-ючій, жалôстный, короткій.

— „Ахъ Господи! певиннаво человѣка паґубляють!" вздохнувъ голосно старый Начальникъ, а тоѥ зôтхненье насилу вырване зъ глубины людскои груди, тяжкимъ каменемъ упало на серця всѣхъ присутныхъ, и цѣле „управленье", покрыло такою гробовою тишиною, що здавалось не чути анѣ тыканя годинника, анѣ шелту мухи.

Лише ударенья звона повтарялись ся що хвиля, подôбнѣ выстрѣламъ пушокъ на далекôмъ побоищѣ.

Вкôнци и они утихли.

И чути було дальше, якесь бы крики помѣшаныхъ голосôвъ, чимъ разъ дальшѣ, чимъ разъ притихаючѣ. Видко було, що уже то що ся мало стати, було на докôнченю.

Недовго потôмъ Начальникъ, якъ звычайно строгій, холодный, поважный, вставъ зъ крѣсла, кивнувъ легко головою и удаливъ ся до своихъ покоѣвъ.

За нимъ росходились поволи зъ бюра иншѣ урядники.

* * *

Въ пару недѣль потôмъ, Начальникъ сидѣвъ якъ звыкло при бюрку, зъ тымъ-же чоломъ погôднымъ и суровымъ, зъ тымъ-же самымъ выразомъ добродушности въ лицѣ, ажь туть приносять телеґраму зъ ґуберніи.

— Що тамъ?

Бере въ руки, дивить ся, читаѥ, очамъ своимъ не вѣритъ:

Отставка!...

Кровъ цѣла бухнула до лиця Начальнику. Якто! Онъ, що такъ вѣрно служивъ цареви, ôнъ, що ледво кôлька лѣтъ еще мавъ до еметиритуры, маѥ ити „въ дураки?"

И за що!

За що? Отъ видите якій то старикъ. Яку вже мавъ слабу память. А ктожь то передъ двома недѣлями на цѣлый голосъ крикнувъ:

Ахъ Господи! невиннаво человѣка паґубляють!

по бôльшôй части таки̂, що хиба и самъ п. Романчукъ не хотѣвъ-бы, щобы туть назадъ вернули. За напасть ихъ тамъ не перенесено. Одни̂ оказали ся ревнителями шизмы, други̂ московолюбивыми аґітаторами инши̂ баламутили нарôдъ. Може-жь ихъ поворôть бути въ интересѣ програмы п. Романчука? Сумнѣваемо ся.

Ще одинъ постулятъ. П. Романчукъ задивившись на Чехôвъ и Нѣмцѣвъ, бажае змѣны организаційного закона для Рады школьнои зъ 22 липця 1867 р. въ тôмъ духу, щобы ту Раду шкôльну краеву роздѣлено на двѣ окреми̂ секціи, або введено до неи половину членôвъ Русинôвъ. Поминувши тое, що суть Русины и Русиниска, забувае посолъ Романчукъ, що межи ческими а нашими ôдносинами заходить велика рôжниця. Тамъ стоять противо себе, два племена, два языки, двѣ литературы, не маючи̂ зъ собою ничь спôльного, у насъ-же два народы славяньски̂, языкомъ, історією, племенностею, найближши̂ себе. Оба народы перемѣшани̂, посвоячени̂, понимаючи̂ и безъ науки свои языки взаимно. Хоче хиба роздору межи ними п. Ром. тымъ своимъ постулятомъ? Впрочôмъ членами Краевои рады шкôльнои суть Русины; не Наумовичи, що правда, але хиба такихъ и п. Романчукови не забагне ся.

Справы краеви̂.

Въ ц. к. Президіюмъ Намѣстництва ôдбулося вчера засѣданье комисіи зложенои зъ делегатôвъ ц. к. Намѣстництва и Выдѣлу краевого въ цѣли порозумленя ся що до обнятя ôдъ администрації Державы въ зарядъ краю фондôвъ индемнизаційныхъ восточнои и западнои Галичины и В. Княжества Краковского.

Въ нарадахъ, котри̂ вели ся пôдъ предсѣдательствомъ вицепрезидента Намѣстництва п. Лидля, взяли участь зô стороны ц. к. Намѣстництва пп.: совѣтникъ Намѣстництва Мандычевскій, староста Левицкій и совѣтникъ рахунковый Добровольскій. Зô стороны Выдѣлу краевого брали участь пп. заступникъ маршалка краевого А. Хамьецъ, членъ Выдѣлу краевого Т. Романовичь и директоръ ôддѣлу рахункового Тарнавскій. Комисія ухвалила формальности, яки̂ мають бути захований при ôдборѣ фондôвъ индемнизаційныхъ.

Въ вересню мин. року ôдбула ся въ гмаху соймовôмъ фахова конференція ткацка, котра застанавляла ся надъ слѣдуючими пытанями: 1) яка мае бути конструкція и будова варстатôвъ ткацкихъ улѣпшеныхъ, щобы могли они помѣстити ся въ хатахъ селянскихъ и о скôлько дали бы ся дотеперѣшни̂ варстаты переробити на нови̂; 2) що треба робити, щобы зрôвнати выробы ткацки̂, походячи̂ зъ варстатôвъ спôлокъ ткацкихъ, щобы унормовати вартôсть купеческу; 3) въ якій способъ потреба уложити ôдносины взôрцевыхъ ткацкихъ робôтень до спôлокъ ткацкихъ, що до вымѣру вынадгородженя за роботы ткацки̂, выроблювани̂ въ робôтняхъ на рахунокъ спôлокъ, щобы фондъ краевый не поносивъ засадничихъ выдаткôвъ на рѣчь спôлокъ; 4) що выпадае зробити, щобы розвинути въ краю вырôбъ грубыхъ вовняныхъ суконъ, котри̂ теперь спроваджують ся переважно зъ заграницѣ.

На пôдставѣ ухвалъ запавшыхъ на тôй конференціи, предложила краева комисія для справъ промысловыхъ Выдѣлови краевому свои внесеня, котри̂ Выдѣлъ краевый на послѣднôмъ своимъ засѣданю принявъ, а именно:

1) Конечно потреба приняти тое, щобы коштомъ скарбу державного въ кождôй мѣсцевости, де есть спôлка ткацка, умѣщеный бувъ одинъ варстатъ ткацкій новои будовы, для розширеня межи ткачами въ окресности;

2) Згодити ся въ засадѣ на удѣлюванье Товариствамъ ткацкимъ безпроцентовои пожички на набутье варстатôвъ новои конструкціи.

3) Выслати управителя краевои школы ткацкои, п. Генриха Грушецкого до повѣту збаразкого, щобы тамъ вспôльно зъ паномъ Федоровичемъ зъ Кльебановки зглубивъ теперѣшный станъ промыслу суконничого и представивъ внесеня въ тôмъ напрямѣ, щобы промыслъ сей усовершати и розвинути.

Переглядъ політичный.

Заповѣдженый выѣздъ Архикн. Фердинанда де'Естъ до Петербурга мае мати донеслѣйше значенье, якъ лишь звычайна форма товариска. Архикнязь Фердинандъ не обзнакомленый до теперь зъ дворомъ россійскимъ, и ôдъ давна бажавъ представити ся царству. Єсть се заразомъ новымъ знакомъ, що оби̂ державы бажають бôльшого и бôльшого скрѣпленя и новои забезпеки спокою. Однымъ доказомъ бажань тыхъ буде власне подорожь Архикнязя Фердинанда до Петербурга.

Въ Соймѣ ческôмъ великую сензацію зробила мова деп. гр. Пальфи, котрый не пощадивши нѣ Нѣмцямъ за тое, що не хотять допустиги до угоды и Молодочехамъ за ихъ безустанну а безпôдставну опозицію, станувъ въ оборонѣ Ріґера, ось его слова: „Тогды коли по насъ и слѣду не буде, имя Ріґера все еще буде яснѣти въ історіи ческого народу. Прийде часъ, коли еще скажуть: Ріґере въ твоѣмъ таборѣ всѣ Чехи. По словахъ тыхъ роздали ся въ соймовôй сали гучни̂ оплески и оклики на честь Ріґера. И рѣчею се безперечною, що хвиля, о котрôй згадавь гр. Пальфи, не далека. Змаганя Ріґера такъ чисти̂ и тверези̂, що не можливою рѣчею, щобы скорше чи пôзнѣйше не прилучили ся до нихъ всѣ Старочехи и всѣ Нѣмцѣ, а тогды рôля и дѣлательнôсть Молодочехôвъ скôнчена. Деп. Вашатый пôдносивъ давну свою теорію о сполученю союзомъ Австріи зъ Россією противъ Нѣмеччины, при чôмъ яко причину зôрваня трипримирія зазначивъ милитаризмъ Нѣмеччины, котрый удержуе всѣ державы на стопѣ майже военнôй. Въ Соймѣ послы мають запоручену свободу слова, тожь рѣчь ясна, що вôльно послови Вашатову розвивати свои погляды хотьбы — не наймудрѣйши̂.

Въ Инсбруку перервавъ Соймъ зъ днемъ 22 сѣчня свои обрады. На засѣданю тôмъ выбрано новыхъ членôвъ Выдѣлу краевого въ мѣсце итальскихъ членôвъ, котри̂ уступили. Опôсля зажадавъ Дорді, щобы внесенье комисіи, дотычачои автономіи полудневого Тироля признано яко нагле, и щобы приступлено до обрадъ надъ внесеньемъ тымъ передъ иншими справами, будучими на порядку дня того. Значна бôльшôсть Сойму освѣдчила ся за наглостію. Тогды повставъ Намѣстникъ и заявивъ, що именемъ Цѣсаря замыкае обрады Сойму и вôзвавъ маршалка, щобы тôй замкнувъ засѣданье.

Въ Италіи зôбравъ ся парляментъ на ново. Opinione пише, що зъ загальнымъ заинтересованьемъ выжидають всѣ финансового expose. Не ходить тутъ о тое, щобы довѣдати ся о великости дефициту, але щобы спôзнати, яке средство Правительство запропонуе въ цѣли приверненя рôвноваги. Правительство по гадцѣ Opinione сповнить ожиданье загалу. Безъ заведеня рôвноваги въ господарцѣ державнôй неможливе есть полѣпшенье економичныхъ ôдносинъ. Конче одже треба рôвновагу тоту привести, безъ взгляду на тое, яки̂ страты она потягне за собою.

Въ Парижѣ ôдбула передвчера найвысша рада кольоніяльна перщу свою обраду. Пôдсекретарь стану, а заразомъ предсѣдатель рады Etienne, представивъ докладно систему кольоніяльну и освѣдчивъ, щобы, идучи за примѣромъ Нѣмеччины, Англіи и Италіи, основувати велики̂ товариства гандлеви̂ въ Суданѣ и въ Конґо. Франція вымовила угоду торговельну зъ Швайцаріею.

Конституанта бразилійска приняла проектъ конституціи въ першôмъ читаню зъ малыми лишь змѣнами, а заразомъ постановила провизоріяльному зарядови удѣлити наганы зъ причины кôлькохъ актôвъ. Цѣле министерство подало ся до димиссіи.

Въ Чѣлѣ число ворохобникôвъ взмагае ся що разъ бôльше.

Зъ Iquique доносять, що леда хвиля можна надѣяти ся стычки зъ войскомъ. Ходять слухи, що ворохобникôвъ спомагае сильно заграниця.

Въ Избѣ прускôй при обрадахъ надъ буджетомъ вывязала ся сильна дебата надъ уставою кольонизаційною. Уставу тоту перевѣвъ кн. Бисмаркъ въ цѣли якъ найскоршого вынародовленя Поляковъ. Комисія буджетова домагала ся, щобы на потребы администраційни̂ комисіи кольонизаційнои признати о 17.000 марокъ бôльше. Спротививъ ся тому посолъ Рикертъ, зазначуючи, що уставы ти̂ антипольски̂ не здѣлали до теперь нѣчого, а навѣть ôдлучили Поляковъ еще бôльше ôдъ Нѣмцѣвъ. Бесѣдникъ домагавъ ся знесеня всѣхъ уставъ, выданыхъ противъ Поляковъ. Въ оборонѣ тыхъ уставъ станувъ посолъ Тидеменъ.

По гадцѣ того посла устава кольонизаціи полѣпшила взаимни̂ ôдносины обохъ нарôдностей, а доказомъ того то послѣдне голосованье Кола польского за уставою вôйсковою. Опôсля забравъ голосъ въ тôй справѣ посолъ Виндгорстъ. Зазначивши, що кредитъ признаценый для комисіи кольонизаційнои належить до позицій непотребныхъ, выказавъ згубни̂ наслѣдки, яки̂ потягнули антипольски̂ розпоряджения, а именно ôддалюванье робôтникôвъ зъ Галичины и Царства польского. То потягнуло за собою подôбне, если не гôрше поступованье Россіи зъ Нѣмцями перебуваючими въ Россіи. Єдинымъ одже способомъ, якій може усунути лихи̂ наслѣдки тыхъ постановъ, булобы цѣлковите знесенье комисіи кольонизаційнои разомъ зъ еи сто миліонами, а ужитье тыхъ миліонôвъ на цѣли пожиточнѣйши̂, н. п. на меліорации и канализаціи въ цѣлôмъ краю, або на желѣзницѣ побочни̂.

По промовѣ посла Виндгорста выступивъ въ оборонѣ комисіи Министръ скарбу *Miquel*. Бесѣдникъ силувавъ ся удовôднити, що поступованье комисіи кольонизаційнои, то не насиліе, а лишь средства обережности, и може ся лишень причинити до пôднесеня межи Поляками тыхъ сторôнъ культуры и цивилизаціи, а то потягне за собою таки̂ наслѣдства, що рôжницѣ межи Нѣмцями а Поляками що разъ то станутъ ся затирати. По кôлькохъ ще промовахъ гр. Лимбурга, Каница и Герфурта, ôдôслано буджетъ до комисіи буджетовои.

Вѣденьски̂ часописи подають вѣсть, що министерство справъ внутрѣшныхъ постановило завести у Вѣдни жандармерію мѣйску, а организацію еи повѣрило полковникови Апеллови. Жандармерія тота буде доповненьемъ поліціи и буде ôдбувати патролѣ. На децизію Правительства що до основанія такои институціи повлѣяло то, що въ случаяхъ забуренъ и нарушеня супокою публичного поліція оказуе ся недостаточною и мусить завзывати помочи вôйска.

Дописи.

Зъ гôръ.

Якъ сумна доля нашихъ горняковъ, тому не увѣрить никто, кто не побачить самъ еѣ, кто не вгляне въ житье бѣдного того полишеного народа. Я глянувъ въ житье тое, а хоть прийшло ся неразъ прослезити и серце стискало ся страшенно, все таки старавъ ся дôйти ажь до причинъ нужды тои. И по части дôйшовъ. Говорять у насъ, що бойко, такъ звати буду нашихъ горняковъ, мусить бути бѣдный; сама природа була для него менше щедрою якъ для другихъ. Не диво, що нарôдъ на Подôлю добре ся мае, божь тамъ земля, а тутъ камень и камень, ледво дôждешь ся нужденного ôвса. Такъ говорить ся у насъ звычайно. Безперечно на землю числити тутъ годѣ, но скôлькожь тутъ иншихъ способôвъ до зарobленя не на сухій кусень хлѣба, но и на порядне и достатнѣйше заспокоенье всѣхъ потребъ?

Що такъ може бути, свѣдчать о тôмъ села, де на бôльши̂ розмѣры цвите торговля волами. Я знаю газдôвъ, що зъ нѣчого дôйшли до маетку, знаю села де суть господарѣ, котрыхъ числить ся на десятки тысячѣвъ майна, до котрого дôйшли торговлею волами. А и дальше красный заробокъ дають ôвцѣ, и ти̂, котри̂ умѣють походити коло того, роблять свѣтли̂ интереса. Щожь, коли у нашого бойка не ма на стôлько здорового розуму, щобы выхосно

вати то жерело заробку. Ось примѣръ. Суть села, де десятехъ або и двайцятехъ газдôвъ мае по однôй або двѣ ôвцѣ. Черезъ зиму тримають при хатѣ, на весну ôддають якомусь чужому, звычайно зъ другого села газдѣ, на выпасъ. Въ осени ôдбирають кождый свою, зъ додаткомъ маленькои дѣлетки сыра и одного риньского. Чижь не лѣпше выхôснувати самому тое, що выхôснове другій?...

Однымъ зъ найпевнѣйшихъ зарôбкôвъ, бо не вымагаючимъ жадного попередного накладу грошевого, то робленье ґонтôвъ и воженье кльоцôвъ чи то до тартакôвъ, чи до желѣзниць. Перше приносить при пильнôй роботѣ до 1½ зл. денно, друге 2 и 3 зл. Крôмъ того выробы зъ дерева, рѣзьба, до котрои нашь бойко мае тôлько вродженои здôбности, все то ôдчиняе передъ нимъ жерело зарôбку не абы-якого. Однакъ корыстати зъ того не умѣють нашѣ люде, а если корыстають, то другій червъ розточить сейчасъ весь заробокъ.

Червомъ тымъ то піянство. А пють у насъ страшенно. При крестинахъ, поминкахъ, весѣляхъ, похоронахъ числить ся горѣвка на десятки гарцѣвъ. Ось примѣръ. До одного зъ душпастырôвъ приходить зъ плачемъ невѣста и нарѣкае, що не мае доски на домовину для чоловѣла. Священникъ давъ свои доски, похоронивъ за дармо, а опôсля довѣдавъ ся, що по похоронѣ и пôдчасъ ôдвиджуваня тѣла выпито не менше не бôльше а 12 гарцѣвъ горѣвки. Піянство оджє нищить, піянство убивае нашь нарôдъ. Я знаю село, де всѣ майже газды звозять кльоцы до тартаку, заарендованого жидомъ-корчмаремъ. Жидъ не выплачуе ажь въ недѣлю. А въ понедѣлокъ вертають газды до дому безъ крайцаря при души. А такихъ случаѣвъ то сотки и тысячѣ навести-бы можна. Другій червъ то забобоны, посунені до крайныхъ границь. Що село то ворожбитъ, до котрого тягнуть цѣлѣ короводы и то зъ подальшихъ, кôльканайцять миль ôдданеныхъ сторôнъ. Ворожбиты, тѣ то пявки не лѣпшѣ ôдъ жида, а покорыстуючи ся тымъ, що кожде ихъ слово приняте буде яко святôсть, туманять бѣдный нарôдъ на всѣ способы. Знаю случай, де ворожбить ишовъ рука въ руку зъ жидомъ и казавъ брати тôлько а тôлько горѣвки и пити денно передъ всходомъ сонця. Третій червь то нанесене жидами цуранье ся власныхъ дымокъ, полотенъ, а уживанье полотенецъ и перкаликôвъ, купленыхъ по мѣсточкахъ. Давнѣйшими часами нѣкто у насъ не знавъ, що то полотно бѣленьке; прибирали ся люде въ одѣжь власного выробу, теперь цурають ся нашѣ газдынѣ грубого полотна; власный дорогій и цѣнный продуктъ иде за пôвъ дармо въ руки жидôвъ, а переплачуе ся дрантивый товаръ жидами захвалюваный.

А вже о лѣнивствѣ нашого бойка и не згадуй. Двѣ копы ôвса або жита стоить пару крокôвъ ôдъ хаты, дощь падае тыжнями, анѣ не догадують ся зôбрати, „най ся нищить якъ така воля Божа“.

И що разъ то гôрше, а до чого оно дôйде? Ото до того, що той самъ бойко, котрый мôгъ бы матеріяльно стояти о много лѣпше ôдъ Подоляка, попаде въ крайну нужду, попаде въ наставленѣ на него рôжнѣ сѣти, зъ котрыхъ ратунку и выходу не буде. А по части то вина тыхъ, що стоять на чолѣ просвѣтного нашого руху, на сторожи добра народу нашого. На бойкôвъ звертаемо мало уваги, мовь-бы то бувъ свѣтъ иншій, або загôнъ не способный до справленя. Нѣ! противно, то рôля плôдна и дуже, лишь до теперь мусѣла бути запущена, бо не було кому еѣ обробити. Тожь если бачимо, що потреба тамъ бôльше труду, то звернѣмъ бôльше уваги на ниву тоту, бôльше школъ, бôльше свѣтла тамъ потреба. Читальнѣ моглибы тамъ много здѣлати, але читальнѣ веденѣ кимсь, кто зрозумѣвъ бы велику цѣль, яку читальня перевести мае тамъ, кто на кождôмъ кроцѣ бивъ бы на блуды, такъ сильно защѣпленѣ въ тôмъ народѣ.

Зачуваю, що завязуе ся якесь миссійне товариство священникôвъ, першѣ свои кроки повинно оно звернути въ горы, тамъ поле для него, котре выкарчувати, вычистити и засѣяти здоровымъ зерномъ потреба. А перше всего Священьство мѣсцеве повинно ся взяти ревнѣйше до дѣла, повинно памятати, що на нѣмъ лежить по части вина, що горы нашѣ дôйшли до такого запустѣня. Ведене чувствомъ любови христіяньскои и патріотизмомъ повинно доложити всѣхъ силъ, щобы сповнити велику свою задачу цивилизаторôвъ и сторожôвъ просвѣты. Тожь нехай нѣкто не ухиляе ся ôдъ труду котрого овочь тымъ солодшій буде, чимъ тяжше було его осягнути.

Гôрнякъ.

Кроника.

— **Є. Е. п. Намѣстникъ** повернувъ вчера зъ Вѣдня.

— **Ц. к. Рада шкôльна краєва** именовала тымчасового учителя, Вацлава Березовского, въ Лобчицахъ, сталымъ учителемъ школы етатовои въ Лобчицахъ.

— **Панъ Министръ** вѣроисповѣдань и просвѣты, надавъ професорови ц. к. гимназіи въ Стрыю, Константови Горбалеви, опорожнену посаду учителя ц. к. гимназіи въ Перемышли.

— **Министръ торговлѣ** перенѣсъ официяла почтового, Винцентія Бужминьского зъ Черновецъ до округа галицкои Дирекціи почтъ и тельеграфôвъ, а Дирекція та придѣлила его до ц. к. уряду почтового и тельеграфичного въ Бучачи.

— **Дирекція почтъ и тельеграфôвъ** перенесла асистента почтового, Льва Ґоцкого, зъ Бучача до Львова

— **Амбасадоръ австрійкій** въ Парижу, гр. Говось, упавши на совгавцѣ звихнувъ ногу, черезъ що буде мусѣвъ довшій часъ позôстати въ лôжку.

— **Отецъ св.** жертвовавъ патриарсѣ Арменôвъ католикôвъ, прекрасный образъ, представляючій св. Льва Великого, мальованый италійскимъ маляремъ Cingolani. Образъ сей призначеный есть до ораторіюмъ, котре патріарха побудовавъ минувшого року въ Кадиксѣ, и котре прысвятивъ св. Льву Великому. Образъ представляє св сего Папу въ тôй хвили, коли пише до св. Флявіяна славне письмо догматичне, ôдчитане на концилюмъ въ Халкедоніи 451 р. и котре Отцѣ концилюмъ приняли словами: „Петро промовивъ черезъ тебе!“

— **Зложенье тѣла** б. п. Архикняжны Маріи Иммакулаты ôдбуло ся въ гробници костела ОО. Капуцинôвъ во вторникъ по полудни. Є. В. Цѣсарь, всѣ найдост Архикнязѣ и Архикняжны, всѣ Министры и много достôйникôвъ були присутными послѣдной прислузѣ, ôдданой б. п. Архикняжны.

— **Зъ Бережанъ** пишуть намъ: Торжество Богоявленія ôдбуло ся у насъ дуже величаво. Взяло въ нѣмъ участь духовеньство всѣхъ трехъ обрядôвъ, представителѣ властей такъ політичныхъ якъ вôйсковыхъ и автономичныхъ, и кôлькатысячна толпа народу.

— **Половина села Ушня,** повѣта золочôвского, т. е. всѣ селяне обряду гр. кат. вразъ зъ жѣнками и дѣтьми, оголосили ся за безвызнаневыхъ, и яко такѣ записали ся при конскрипціи. Причину до того дало програнье въ послѣдной инстанціи процесу конкуренційного. Здае ся, що селяне пôдбуренѣ безсовѣстными и непрошеными опѣкунами, хотять въ тôй способъ налякати дотычнѣ сферы, и гадають, що тымъ ладомъ дасть ся що зробити въ справѣ програного процесу. Въ кождôмъ случаю есть се справа дуже прикра.

— **Вчера** ôдбула ся розправа о. посла Сѣчиньского, обжалованого членами б. голодового руского комитету о образу чести. Посолъ о. Сѣчиньскій въ звѣстной своѣй промовѣ на загальныхъ зборахъ Народнои Рады, говорячи о противникахъ новои еры сказавъ тѣ слова: Чи то суть Русины, що заложили рускій банкъ и обôкрали, що выкористали нужду тамтогорôчну и половину пособія украли. Послѣднѣ тѣ слова споводовали членôвъ комитету, що внесли жалобу до суду. Обжалованого боронивъ п. Кость Левицкій, сторону противну заступае адв. Горовицъ. Трибуналъ рѣшивъ розправу ôдложити до переслуханя свѣдкôвъ, якихъ покликуе обжалованый.

— **Тѣло Саддула-паши** передъ перевезеньемъ до Константинополя, де зôстало высланe на приказъ султана, не було зложене на катафальку, но пôсля обичаю восточного лежало на низькихъ марахъ зъ тварею зверненою до всходу и отвертымъ кораномъ на грудяхъ. Надъ тѣломъ молило ся безустанно двохъ духовникôвъ магометаньскихъ.

— **Жидъ зробить у всѣмъ интересь.** Зъ Косова пишуть до „Дѣла“: Законъ о забезпеченю робôтникôвъ выкористали жиды въ свôй способъ, бо одержують безплатну помôчь лѣкарску, безплатнѣ лѣки зъ аптики и тыжневе удержанье. Ото такій жидокъ косôвскій складае до касы недужихъ одного дня 60 кр вкладки. На другой день зголошуе ся яко недужій, хоруе цѣлый тыждень и вже заробивъ на забезпеченю 4 зр. 20 кр. Розказують о однôмъ фармацевтѣ-жидку, що зложивши 60 кр., одержавъ 10 фляшокъ воды сельтерскои, приписанои лѣкаремъ на его недугу. А що вода не смаковала жидкови, ôдпродавъ ся за 3 зр. 50 кр., тожь и заробивъ на забезпеченю 2 зр. 90 кр.

— **Трамвай** буде пущеный черезъ Лычакôвъ ажь до церкви св. Петра и Павла, и черезъ Стрыйске ажь до парку стрыйского. Пущеню трамваю парового спротивили ся многѣ зъ радныхъ львôвского магистрату.

† Посмертнѣ оповѣстки.

† **Володимиръ Трильовскій,** управитель народнои школы въ Лопатинѣ, упокоивъ ся сими днями на пятнистый тифъ, проживши 42 лѣтъ житя. Покôйный покôнчивъ студіи фільософічнѣ, а будучи учителемъ и управителемъ, ôдзначавъ ся прилѣжностію, неутомимою працею и сильнымъ характеромъ, тому и бувъ загально люблєный. Зачислювано его въ брôдскôмъ окрузѣ школьнôмъ до найздôбнѣйшихъ учителѣвъ. Смерть его выкликала загальный жаль мѣжь учительствомъ, тымъ бôльше, що покôйный полишивъ пятеро дрôбныхъ дѣтей, круглыхъ сирôтъ, бо мати упокоила ся передъ кôлькома мѣсяцями. Вѣчна ему память!

† **Володиславъ гр. Воляньскій,** посолъ на Соймъ краєвый и властитель дôбръ, ц. к. пôдкоможій и кавальеръ мальтаньскій, ур. 1837, померъ нагло въ власнôмъ дому пôдчась балю. Вѣчная память!

† **Евгеній Мироновичь,** д-ръ медицины, лѣкарь 9-то полку, членъ „Народного Дому“ и „Ставропигіи“, упокоивъ ся въ суботу 5 (17) сѣчня въ Радимнѣ, проживши 43 лѣтъ. Вѣчная память!

ТЕЛЕҐРАМЫ.

Вѣдень 23 сѣчня. Poll. Coll. довѣдуе ся, що презесъ румуньского ґабинету Ману котрый прибувъ тутъ днесь, намѣряе просити о авдіенцію у Є. В. Цѣсаря и що зложить визиту п. министрови Кальнокому.

Берлинъ 23 сѣчня. На засѣданю Избы послôвъ соійму прускoго въ розправѣ надъ етатомъ доменъ, освѣдчили ся Гуманъ, Ерера, Бельовъ Сальеске, Шульцъ, Лифницъ и Пльесъ за оплатами ôдъ артикулôвъ консумційныхъ, противъ оплатамъ Рикертъ и Селигь. Министеръ рôльництва сказавъ, що правительство не може допустити до пôднесеня цѣнъ мяса, а то въ дѣлѣ робôтникôвъ, и границя буде для того отворена. Зъ другои стороны увзглядняючи интересы рôльництва зробить правительство все, щобы повздержати упадокъ селянства. До того стремѣла вже тамтогорôчна ухвала о рентахъ. Рикертъ представляе борбу о оплаты яко борбу о квестію, кто сильнѣйшій: консументъ, чи продуцентъ. Зъ заключеньемъ торговельнои угоды зъ Австріею починае ся нова ера, противъ котрои селянство безуспѣшно ся боре.

Бѣлградъ 23 сѣчня. Ходять слухи, що королева Наталія оскаржувала ся на зôбраню своихъ сторонникôвъ, що не може выдержати довше въ теперѣшныхъ незносимыхъ ôдносинахъ и про те постановила выѣхати еще въ сѣмъ роцѣ и замешкати где инде.

ТОРГЪ ЗБОЖЕМЪ.

Дня 9 (21) Грудня 1890.

Львôвъ, пшениця 7·— до 7·95, жито 5·90 до 6·30, ячмѣнь 5·— до 6·65, овесъ обрôчный 6·— до 6·40, рѣпакъ —·— до —·—, горохъ 6·— до 9·25, выка —·— до —·—, льнянька —·— до —·—, бобикъ —·— до —·—, гречка —·— до —·—, кукурудза —·— до —·—, хмель за 56 кильо —·— до —·—, конюшина червона 44·— до 53·—, конюшина бѣла —·— до —·—, конюшина шведска —·— до —·—, тымотка —·— до —·—.

Тарнополь, пшениця 6·85 до 7·55, жито 5·85 до 6·15, ячмѣнь 5·25 до 7·—, овесъ обрôчный 5·90 до 6·20, рѣпакъ —·— до —·—, горохъ 6·15 до 8·—, выка —·— до —·—, льнянька —·— до —·—, бобикъ —·— до —·—, гречка —·— до —·—, кукурудза —·— до —·—, хмель за — кильо —·— до —·—, конюшина червона 45·— до 52·—, конюшина бѣла —·— до —·—, Конюшина шведска —·— до —·— тымотка —·— до —·—.

Пôдволочиска, пшениця 6·50 до 7·25, жито 5.60 до 5·85, ячмѣнь 4·85 до 6·50, овесъ обрôчный 5·30 до 5·75, рѣпакъ —·— до —·—, горохъ 6·— до 8·—, выка —·— до —·—, льнянька —·— до —·—, бобикъ —·— до —·—, гречка —·— до —·—, кукурудза —·— до —·—, хмель за — кильо —·— до —·—, конюшина червона 45·— до 51·—, конюшина бѣла —·— до —·—, конюшина шведска —·— до —·—, тымотка —·— до —·—.

Ярославъ, пшениця 7·— до 8·15, жито 6·— до 6·35; ячмѣнь 5·75 до 7·25, овесъ обрôчный 6·— до 6·50 рѣпакъ —·— до —·—, горохъ 6·— до 9·—, выка —·— до —·—, льнянька —·— до —·—, бобикъ —·— до —·—, гречка —·— до —·—, кукурудза —·— до —·—, хмель за — кильо —·— до —·—, конюшина червона 45·— до 53·—, конюшина бѣла —·— до —·—, конюшина шведска —·— до —·—, тымотка —·— до —·—.

Все за 100 кильо netto безъ мѣшка.

Хмель ôдъ —·— до —·— за 56 кильо.

Оковита готова за 10.000 літр. пр. loco Львôвъ одъ —·— до —·— зл

Ôдвѣчательный редакторъ Адамъ Креховецкій.

АПТЕКА ПÔДЪ „СРѢБНЫМЪ ОРЛОМЪ“

ЖИГМОНТА РУКЕРА

поручае

Олѣй рыбій въ двохъ родахъ, **жовтый** однократно дестилованый, дуже добре дѣлаючій противо зафльегмленя, остроты кровы, недокревности, скрофуламъ и т. д.; **бѣлый** пріятнѣйшій ôдъ першого, бо двократно чищеный и дестильованый. До набутя въ бутелькахъ по 60 и 80 кр.

Вода анатеринова, настôй на зѣляхъ антисептичныхъ, а также и **вода салицинова,** котрои пару капель розпущенныхъ въ шклянцѣ воды, по выполоканю губы усувае зъ неи непріятный смакъ, а также забеспечуе ясла передъ всѣми **слабостями.**

Новôсть!

Вебы чисто льняни 30-лѣтнои вытревалости, довгота штуки 60 лôктей и ширина 88 смт., цѣна ôдъ 22 злр. и высше поручае **Перша краева фабрика ткацка у Львовѣ,** ул. Академицка ч. 2. **Краковъ,** улиця Славковска ч. 1, **Тернопôль,** ул. Ґимназіальна ч. 30.

Пробки на жаданье дармо и franco. (A)

Єдинымъ ратункомъ

ДЛЯ ХУДОБЫ

въ часѣ давленя въ горлѣ есть

Приирядъ ґумовый

котрый поручае дешевше якъ всюда спеціяльный маґазинъ выробôвъ ґумовыхъ

Р. КРИММЕРА

у Львовѣ „Готель французскій“.

Найдешевшою и найздоровшою кормою есть

Макаронъ италійскій

выробляный въ найлучшôмъ родѣ въ фабрицѣ макарону

М. Грибиньскои и Сп.

у Львовѣ, улиця Пекарска, ч. 13. При замовленяхъ додае фабрика 1 еґземпларь брошурки, мѣстячои въ собѣ „Зôбранье 50-ать практичнихъ приписôвъ“ до робленя ровличныхъ потравъ въ макарону

Преміована на выставахъ: природничо-лѣкарской въ Краковѣ 1881 р. и гиґієнично-лѣкарской, дидактично-природничôй у Львовѣ 1888 р. за свои выробы

Аптика пôдъ „Золотымъ Слонемъ“ у Львовѣ

поручае слѣдуючій

СРЕДСТВА ЛѢЧНИЧО-ВЕТЕРИНАРІЙНІ

выробу аптикаря

ГЕНРИКА БЛЮМЕНФЕЛЬДА,

порученѝ черезъ пп. професорôвъ мѣсцевои ц. к. школы ветеринарійнои: пчт. дръ. Бараньского, Круликовского и Кретовича, также черезъ пчт. Хелховского начальника ветеринарійного при Министерствѣ вôйны, Начальника ветеринаря войскъ болгарскихъ, Майора и т. д. въ Софіи и многихъ другихъ личностей.

Флюидъ регенарицiйный,

знамените средство скрѣпляюче и регенеруюче для коней и инщихъ звѣрятъ домовыхъ.

Сресто се предпоручене черезъ пп. професерôвъ тутейшои ц. к. школы ветеринаріи: дра Бараньского, Круликовского и Кретовича, помагае въ ослабленяхъ мясней, въ случаяхъ ревматично-гостцевыхъ, въ запаленяхъ травматичныхъ, въ корчахъ мясней и др.

Цѣна фляшки 1 зр. 20 кр.

Смаровило на груду,

для коней и худобы.

Смаровило се узнане загально яко одиноке средство противъ груды у коней, также и у худобы усувае скоро груду и запобѣгае наслѣдкамъ сеи тяжкои и неуступаючои слабости.

Цѣна пушки 1 зр. 20 кр.

Карпатскій поживный порошокъ,

для худобы, коней, овець и свиней.

Средство се выпробоване що до наслѣдкôвъ черезъ знаменитости лѣкарски, помагае якъ найлѣпше въ нестравности, въ нежитахъ жолудка и кишокъ, въ хоробахъ ослабляючихъ — загаломъ яко средство скрѣпляюче и дѣлаюче користнимъ способомъ на молоко

Цѣна пакету 35 кр.

Масть на копыта,

дла коней и худобы.

Масть та узнана за найлѣпшу до береженя копытъ, надае твердымъ и крухимъ копытамъ мягкôсть и гнучкôсть, запобѣгае творению ся щербъ рогу копытового и запобѣгае надто великôй мягкости копытъ, зъ чого творить ся неправильне ихъ уложенье.

Цѣна пушки 1 зл. 20 кр.

Для уникненя поддѣлокъ и фальсификатôвъ прошу выразно жадати выробôвъ ветеренарийныхъ, заосмотреныхъ маркою охоронною и пôдписомъ апт. Генрика Блюменфельда.

Министерство вôйны. София. Ч. 36.

Посвѣдченье.

Низше пôдписаный потверджуе, що на пôдставѣ 3-мѣсячныхъ досвѣдôвъ, робленыхъ пôдъ власнимъ руководствомъ на кôлькадесяти слабыхъ коняхъ войсковыхъ, не меньше и на коняхъ мѣсцевои сторожи охотничои, зъ препаратами ветеринарійными выробу аптикаря Генрика Блюменфельда у Львовѣ, прийшовъ до слѣдуючихъ пересвѣдченъ, а именно:

1. Флюидъ реґенераційный Блюменфельда, добре ужитый, ôддае незрôвнанѝ прислуги. 2. Смаровило на груду Блюменфельда корыстно дѣлае при свѣжихъ и застарѣлыхъ случаяхъ груды, а крôмъ того може бути ужитымъ при зраненяхъ шкôры. 3. Масть копытова Блюменфельда заслугуе на загальне признанье за для належитого законсервованя и поправы копытъ.

Начальникъ выдѣлу ветеринарійного при Министерствѣ вôйны. — Начальный ветеринарь вôйскъ болгарскихъ, професорь школы военнои

София 29 вересня 1890. Майоръ **Ф. Хелховск й.**

Торговля

КАРОЛЯ БАЛЛАБАНА

у Львовѣ, поручае китайско-россійскôй ЧАЙ

томно натягаючій зъ знаменитымъ смакомъ и ароматичнымъ запахомъ.

$1/2$	K°	Конґо цѣсарскôи	2.—	зл.
$1/2$	„	Семейнои . . .	3·—	„
$1/2$	„	Melenge de Moskau	4·—	„
$1/2$	„	Imperial . . .	5·—	„
$1/2$	„	Высѣвкôвъ власного вѣсѣву . .	1·60	„
$1/2$	„	Высѣвкôвъ спроважаныхъ . . .	1·59	„

Кава

въ мѣшочкахъ Netto $4^3/_4$ Ко оплачено до кождои стаціи почтовои въ краю.

$4^3/_4$	K°	Цейльонъ грубозернистый найлѣпшій . . .	10·40	кр.
$4^3/_4$	„	Цейльонъ серед.	10·40	„
$4^3/_4$	„	Куба найлѣпша	10·—	„
$4^3/_4$	„	Laquaira грубоз.	9·60	„
$4^3/_4$	„	Guatemala . .	9·20	„
$4^3/_4$	„	Mokka арабска .	10·80	„
$4^3/_4$	„	Цейльонь перлова	10·20	„
$4^3/_4$	„	Сирій	9·20	„

Кефиръ.

Зъ кавказкихъ грибкôвъ незрôвнане средство диететичне, виробляе фабрыка выробôвъ гиґієнично - диететичныхъ **Льеопольда Литиньского** у Львовѣ и высылае щоденно свѣжій, на провинцію въ певныхъ означеныхъ ôдступахъ часу, числячи якъ найтаньше за опакованье.

Кефиръ есть найлѣпшымъ зъ истнуючыхъ средствъ ôдживчыхъ, а въ недугахъ жолудка найрадикальнѣйшимъ лѣкомъ.

Цѣна фляшки 15 кр., зъ фляшкою 25 кр.

Адреса: Фабрика **Льеопольда Литыньского,** Пекарска 21, або контора Л. Литыньского при ул. Валовôй, ч. 14.

КАЛЕНДАРЬ ЗДОРОВЛЯ

на рôкъ 1891,

выданый въ польскôмъ языцѣ мѣстить календаріюмъ грецке и латиньске, богато илюстрованый, повенъ цѣкавыхъ розправъ, дотычачихъ збереженя здоровля, посылае

ЛЬЕОПОЛЬДЪ ЛѢТЫНЬСКІЙ,

у Львовѣ, Валова 14,

franco за надôсланьемъ 50 кр. а- в.

Торфъ прасованый

въ полѣнахъ.

Найтаньшій опалъ за 7 зл. 56 кр. за 20 сотнарôвъ зъ доставою до дому въ простъ зъ Дублянъ, фѣра мѣстить 40 мѣшкôвъ

Замовленя пріймае гандель

Іоана Важного,

Чарнецкого, ч. 2.

Увага. Понеже великій налывъ замовлень, прошу вчасно замавляти.

ТАРТАКЪ ПАРОВЫЙ

и Фабрика паркетôвъ

фирмы

РАЙНГОЛЬДЪ и БУБЕРЪ

въ Гвоздѣ п. Надвôрна, стація желѣзнои дороги Станиславôвъ, **контора и складъ у Львовѣ ул. Косцюшки ч. 3,** поручае свои выробы **дощинокъ дубовыхъ и паркетôвъ** въ великôмъ выборѣ по найбôльше умѣреныхъ цѣнахъ Franco до кождои стаціи желѣзнои дороги, пôдъ порукою цѣлковитои сухости матеріялу и старанного выконаня. Цѣнники илюстр. gratis и Franco.

БРОНИСЛАВЪ ВИТКЕВИЧЪ

аптикаръ у Львовѣ улиця Жолкôвска (коло заставы),

Сибѣрска масть

певна въ всѣхъ случаяхъ ôдмороженя

Цѣна слоика 50 кр.

Подяка. Глубока, 22 Лютого 1890.

Вп. Брон. Виткевичъ, аптикарь Львôвъ-Пôдзамче.

Честный Пане!

Зъ приемностію спѣшу сповнити милый обовязокъ, подяковати Вамъ за Вашу „Масть сибѣрску“. Мой рукѝ були ôдъ ôдмороженя покрытѝ формальными ранами — но по кôлькаразовôмъ ужитю той чудесной масти загоили ся, не позôставляючи найменшого слѣду.

Прошу приняти щирѝ слова моеи вдячности и поважаня.

В. Загôрскій,
завѣдатель дôбръ Вп. граф. Дуниновои.

Іоанъ Важный

поручае свою богато заосмотрену торговлю **гербаты россійскои „Попова“** и товарôвъ корѣнныхъ, неменше **вина, водъ минеральныхъ, масла десерового** и т. д. Спеціяльно уряджена **комната до снѣдань,** где для выгоды Вп. Публики можна дôстати горячѝ стравы.

На складѣ удержуе также дерево опалове и углье.

ИНСЕРАТЫ

до „Народнои Часописи“ просимо пересылати до конторы пана **ЛЬЕОПОЛЬДА ЛИТЫНЬСКОГО** у Львовѣ, ул. Валова ч. 14. Цѣна стиха въ одноразовôмъ инсератѣ стоить 7 кр., при бôльше разовôмъ помѣщеню 6 кр. ôдъ стиха петитового. Пп. Купцѣ и Промышленники, котрѝ частѣйше будуть свои оповѣщеня умѣщати, одержують ôдповѣдный рабатъ.

Зъ друкарнѣ В. Лозиньского, пôдъ зарядомъ В. И. Вебера.